

specielle Arter af Arbejde, bør gøre det, saa mener jeg dog, at Svangerskabet for mange Kvinder er en ganske overordentlig drøj Tid, og at det for mange er uheldigt, at de er nødt til at arbejde, hvorfor der burde være Adgang til nogen Understøttelse et vist Tidsrum inden Nedkomsten for dem, der har nedlagt Arbejdet begrundet paa Svangerskabet. Mange Arbejdersker har henvendt sig til mig med Forespørgsel, om de dog ikke kunde faa nogen Hjælp inden Nedkomsten, da de havde maattet holde op at arbejde. Men for ikke at friste de mange, som uden Tvivl kan fortsætte Arbejdet indtil det sidste, vil det være naturligt ikke at sætte Understøttelsen saa højt som Arbejdsfortjenesten, hvad enten Understøttelsen sættes som faste Dagpenge eller som en vis Brøkdel af Arbejdsfortjenesten. Om Adgangen til en saadan Understøttelse bør omfatte Perioden 6 Uger før Nedkomsten, som Washingtonoverenskomsten gaar ud fra, eller et kortere eller længere Tidsrum maa vel være afhængig af, hvor stort Beløb Samfundet mener at kunne stille til Raadighed. Da der altid er en vis Usikkerhed med Hensyn til Tidspunktet for den kommende Fødsel, kunde man, dersom man f. Eks. kun mener at kunne give Ret til Hjælp i 4 Uger, fastsætte, at man indenfor Tidsrummet de sidste 6 Uger inden Fødslen kunde faa Hjælp i 4 Uger. At der trænges til noget inden Nedkomsten er sikkert og vist.

I Fabrikloven § 29 4de Stk. indeholdes Bestemmelsen om opvarmede Lokaler paa Arbejdsstedet, hvor de arbejdende Mødre kan give Die. Som tidligere sagt har denne Bestemmelse ikke haft større Betydning i Praksis, den fører naturligt over i Spørgsmaalet Vuggestue og Børnehave paa Fabrikkerne; thi selv under Forudsætning af en hygiejnisk indrettet Ammestue, vilde det store Spørgsmaal være, hvem skal bringe Børnene til Ammestuen, og vil et saadant Lokale blive benyttet? Angaaende Vuggestuer paa Fabrikker forekommer det mig, at det her i København vil frembyde en Del praktiske Vanskeligheder. For det første vil der overhovedet kun kunne være Tale om det paa enkelte meget store Virksomheder, og for det andet er det selv der tvivlsomt, om Arbejderskerne vil benytte Vuggestuerne. Ved mine Undersøgelser af hvor Børnene er anbragt, mens Moderen er paa Arbejde, viste det sig, at de to Grupper, der beslaglagde den overvejende Del af Børnene, var Hjemmene og Vuggestuer, Asylter eller lign. Heraf var flest Børn hjemme, dels fordi mange, naar det paa nogen Maade kan lade sig gøre, helst vil have Børnene der, ogsaa for at undgaa at tage dem ud tidligt om Morgenen, og dels fordi der ingen Vuggestue var i Nærheden af Hjemmet eller ingen Plads at faa. I mange Tilfælde, hvor Bedstemoderen passer Barnet, vilde hun ellers have været paa Arbejde, men maatte blive hjemme. 152 af Børnene var paa Vuggestuer eller lign., og mange flere vilde have været der, hvis der havde været Plads. Mange synes at være glade for de private Vuggestuer, men de fleste syntes at foretrække de kommunale. Mangan Arbejderske har sagt til mig, at hun sad rolig ved sit Arbejde, fordi hun vidste, at hendes Børn havde det godt paa den kommunale Vuggestue. Det, de foretrækker, er at have en saadan i Nærheden af Hjemmet fremfor i Nærheden af Fabrikken, de lange Veje at transportere Børnene er ikke praktisk, ligesom de, der bor ude paa Broerne og arbejder inde i den indre By, ikke synes, det er nogen Fordel for Børnene at komme derind. Fordelt i Arbejderkvarterer burde der være kommunale Vuggestuer i større Udstrækning end Tilfældet er, de mangler endnu mange Steder i Hovedstaden. Hvad der føles haardt er, at der skal betaales ugevis paa de kommunale Vuggestuer, saaledes at man, hvis man er arbejdsløs den halve Uge, alligevel maa betale for hele Ugen for at holde Pladsen. Ved nogle af de private Vuggestuer er dette ordnet anderledes, saaledes at man kan betale for de Dage, man har Arbejde. Forskellige Beklagelser har jeg faaet over, at Asylterne ofte lukker i Ferietidene eller ikke har aabent længe nok Dagen igennem.